

עליזה שנהר: קריאת הגבר

לגי.

לְהִיטוֹתוֹ מְסַכְסַכֵּת גַּפִּים.
לְבוֹ סְחַרְחַר וַחֲרוֹנוֹ
מִזְדַּקֵּךְ בְּסֶבֶךְ חֲזוּהוּ.
פִּלְגֵי הַסּוּסִיוֹ נִזְדָּרְמוּ.
הוּא לֹא יָכַל.
אוּלֵי מְחָר.
טוֹב לוֹ לִישׁוֹן.
יֵשׁ לָהּ סְבָלָנוֹת.
הִיא תַחְמִיץ
בְּחֵם תַּמוּז הַזּוֹעֵף.
הִיא תִמְרַק בְּיִסּוּרֶיהָ
חֲלוֹנוֹת חֲרָדָה.
הִיא תִכְרֹךְ
אֶת הַשָּׁנִים הַמְתַּגּוֹלְלוֹת
בְּמַחְסָנִים. יֵשׁ לָהּ
הַרְבֵּה.

קיו

מְקַלּוֹ עַל שְׂכָמוֹ.
נָס. לֹא חָסִין.
טִינָה פְרוּמָה
סוֹפֶקֶת כַּפִּים.
אִיוֹם מִתְדַהֵד.
נַע. שְׂרָפִים טְרוּדִים
עָטִים כַּפְרָפְרִים לְכַבּוֹת
שָׁנִים דְּלוּקוֹת.
נָד. גֵּרוּד תָּמִיד
בְּקִצּוֹת פְּחָדִים חֲשׂוּפִים.
וּכְשֶׁאֵין לוֹ
מִי
הוּא צוֹכֵט אֶת צְלוּבוֹ
שֶׁבֵין כְּתָפָיו.
אוֹת קֶשֶׁה נוֹדַע
מְגַהֵץ
בְּפָנָיו הַדוֹלְפִים.